

อาชีพส่วนตัวของสัตวแพทย์ในอังกฤษ

ลำพูน ศศิบุตร M.R.C.V.S. สพ.ด. (กิตติมศักดิ์)

เรื่องที่จะเขียนนี้ผู้่านคงจะนึกแปลกใจไม่มากนักน้อย เพราะอาชีพส่วนตัวของสัตวแพทย์ในประเทศเราเองยังไม่เจริญมากพอที่จะทำให้ผู้่านที่อ่านแล้วนึกเปรียบเทียบกับอาชีพนี้ในประเทศอังกฤษได้ มีหน้าข่าวอาชีพนี้ซึ่งเป็นส่วนตัวของสัตวแพทย์บางคนในประเทศเรายังต้องล้มลุกคลุกคลาน เลิกไปหรือเจริญได้ยากเต็มที แต่อย่างไรก็ดีเขียนหวังเป็นอย่างมากกว่า ในประเทศที่ก้าวหน้าในด้านทางวิชาการและปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งจะเป็นแขนงใดก็ตามคงจะช่วยให้ผู้่านได้ทราบถึงกิจการงานที่เขา กำลังทำกันว่าทำกันอย่างไร เจริญไปแค่ไหนแล้ว และมีข้ออะไรบ้าง ที่เราซึ่งมีอาชีพทางด้านนี้ควร จะปฏิบัติ เคารบตาม หรือจะคิดคัดแปลงแก้ไขให้ดีขึ้นแล้วเอามาปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ต่อไป และวันหนึ่งข้างหน้าอาชีพนี้อาจจะเจริญ จนถึง มีผู้ที่สำเร็จวิชาด้านนี้ออกไปตั้ง practice ของตนเองมากขึ้นก็ได้.

หัวข้อเรื่องที่จะเขียนเล่าสู่กันฟังนี้ ผู้เขียนได้มีโอกาสไปปฏิบัติงานร่วมกับสัตวแพทย์หลายคนที่ทำอาชีพทางด้านนี้เป็นส่วน

ตัวของเขาเอง ในเมืองและตามบ้านนอก นักศึกษาสัตวแพทย์ในโรงเรียนทุกคนก่อนที่จะลงชื่อเข้านั่งสอบไล่บัตย์สุดท้าย จะต้องไปปฏิบัติงานกับสัตวแพทย์ที่โรงเรียนเห็นชอบด้วยหรือโรงเรียนเป็นผู้หาให้อย่างน้อยเป็นเวลา ๖ เดือน มิฉะนั้นจะไม่มีโอกาสสอบผ่านไปได้ เวลา ๖ เดือนดังกล่าวแล้ว นักศึกษา จะหา เวลาได้ ก็ต่อเมื่อ โรงเรียน หยุดงานนี้ เช่นงานที่น่า สนใจ มาก และเป็น งาน เกี่ยวข้องกับปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ นักศึกษา นอกจากจะได้ความรู้ในทางปฏิบัติแล้ว ยังได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงกิจการ ที่ดำเนินไปว่า เขาจัดทำไปอย่างไร ตลอดจนได้มีโอกาสเห็นและเรียนรู้สิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับวิชาอาชีพนี้ไม่มากนักน้อย เช่นการเลี้ยงสัตว์ และผสมสัตว์ การสุขศาสตร์ การผลิตอาหาร เช่น นม เนย และการผลิตอาหารสำหรับสัตว์ว่า เขา จัด การ ทำกัน อย่างไร เป็นต้น สัตวแพทย์ที่ปฏิบัติงานในเมือง โดยมาก ทำการรักษาพยาบาลสัตว์เล็ก เช่น สุนัข แมว ขางครวาก็มีสัตว์ บุกและกระต่าย ส่วน สัตวแพทย์ตามนอกเมือง จะทำการรักษาพยาบาลสัตว์ใหญ่เป็นส่วนมากเช่น ม้า โค

แพะ แกะ และ สุนัข บ้างคราวก็ไปทำการ
รักษาสัตว์เล็ก ตามบ้านด้วย หรือเจ้าของนำ
มาให้ ทำการ รักษา ยัง สถานททของ ตัวเลข
ที่เคียว.

สัตว์แพทย์ก่อนที่จะมี practice ของ
ตนเองโดยซื้อ practice ของคนอื่นมาหรือ
เข้าหุ้นทำงานร่วมกับสัตว์แพทย์อื่น (part-
nership) หรือสร้างกิจการงานด้วยน้ำพัก
น้ำแรงของตนเองขึ้นมาในสถานทแห่งหนึ่ง
แห่งใดก็ตาม มักจะไต่ทำงานกับสัตว์แพทย์
อื่น ๆ ที่มี practice นานมาหลาย ๆ ปีแล้ว
คือเข้าไปทำงาน ในฐานะ เป็นสัตว์ แพทย์ผู้
ช่วย สัตว์แพทย์ที่สำเร็จการศึกษาใหม่ๆ
และมีความประสงค์ที่จะมี practice ของตน
เองในอนาคต มักจะสมัคร ขอเข้าทำงาน
เป็นสัตว์แพทย์ผู้ช่วยอยู่ก่อน แม้ว่าผล
ประโยชน์ ราย ได้จะ ไม่มาก หรือไม่ คุ่มค่า
เห็น้อยก็ตาม ต่อมาเมื่อคนหาความร้ความ
ชำนาญได้มากขึ้นและมีทุนมีรอนพอที่จะซื้อ
practice จากคนอื่นได้หรือเข้าหุ้นทำร่วมกับ
สัตว์แพทย์อื่นได้ก็จะแยกออกไป ในบาง
รายสัตว์แพทย์ผู้ช่วยมีความสามารถในการ
ปฏิบัติงาน และเอาใจใส่และถูก อธิบายคัยกับ
สัตว์แพทย์เจ้าของ practice ก็มีหวังจะได้
เลื่อน สถานะ ขึ้น เป็น ภาคี ในการ เข้าหุ้นส่วน
ร่วมกัน (partnership) ถึงแม้ว่าสัตว์แพทย์
ผู้ช่วยจะไม่มีเงินมากพอที่จะทำเช่นนั้นได้ ทง

นี้แล้วแต่ ทั้งสองฝ่าย จะตกลงกันว่าเขา
อย่างไร การลงทุนลงรอนในครั้งแรกจะ
ต้องจับจ่ายใช้สอยมาก เพราะต้องหาสถาน
ที่ซื้อ เครื่องไม้ เครื่อง มือ และ เวชภัณฑ์
ต่าง ๆ ซึ่ง ใช้ ในการ ปฏิบัติ พยาบาลสัตว์
อย่างไรก็ดี เมื่อคนได้ปฏิบัติงานไปนาน
พอสมควรแล้วก็หวังที่จะไต่ตนกลับคืนมา
และในเวลาเดียวกัน ก็จะทำชื่อเสียงให้ปรา-
กฏขึ้น ณ สถานททคนมี practice อยู่ ต่อมา
ถ้าสัตว์แพทย์มีความประสงค์จะหยุดทำ ก็
อาจจะขาย practice ให้แก่ผู้อื่น ต่อไปได้.

นอกจากงานที่ปฏิบัติ เพื่อ ประโยชน์
ส่วนตัวแล้ว สัตว์แพทย์บางคนยังได้รบ
งานบางอย่าง ของรัฐบาลมาจัดทำการด้วย
เช่นงาน Tuberculin Test ของกระทรวง
เกษตรธิการเป็นต้น และเมื่อมีโรคระบาด
ติดต่อก่เกิดขึ้นโดยเฉพาะโรคที่จะต้องแจ้งให้
เจ้าหน้าที่ทราบ (Notifiable disease) ก็จะมี
ต้องรายงานให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น หรือเจ้า-
หน้าที่ ของ กระทรวง ทราบ โดยทันที ด้วย
สัตว์แพทย์ที่มี practice เป็นส่วนตัวของ
ตนเอง บางคนไม่มีเครื่องมือใช้ ในการ
พิเคราะห์ โรคโดย ขบวนการ หรือมีความ
จำเป็นที่ ต้องการความช่วยเหลือในเรื่องการ
พิเคราะห์โรคก็อาจจะส่งสิ่งของหรืออวัยวะ
ต่าง ๆ ที่ต้องการตรวจไปยังสถานทการวิจัย
หรือ สถานท ทดลองให้ พิเคราะห์ ตรวจได้

ซึ่ง มีอยู่หลายแห่งด้วยกัน และสถานที่ เหล่านี้ จะอำนวยความสะดวกและร่วมมือ ให้ความสะดวกในการนี้ อย่างเต็มที่.

สัตว์แพทย์ ทั่ว สถานที่ ทำการรักษายู่ ในเมือง มักจะมีเจ้าของสัตว์นำสัตว์ข่วยมา หรือ ขางควรว ก็ต้องไปยังเคหะ สถานของ เจ้าของ ถ้าอยู่นอกเมืองหรือในคามชนบท ก็ลำบากมากกว่า เพราะจะต้องเดินทาง ไปไกลกว่า และในบางเวลา ก็จะต้องเผชิญ กับอากาศที่ผิดปกติด้วย เช่น พายุหิมะ หิมะ และ ฝน เป็นต้น สัตว์แพทย์ทุกคน จะมีรถยนต์และโทรศัพท์ติดต่อกับประชาชนภายนอก ซึ่งเป็นอุปกรณสำคัญในการ ปฏิบัติงาน เห็นจะไม่จำเป็นที่กล่าวว่ อาชีพนี้ เป็นอาชีพ ที่คล้ายกับแพทย์อื่น ๆ ที่จะต้อง ช่วยในการปลดเปลื้องและบรรเทาความเจ็บ ปวดและบำรุงสุข อาชีพนี้ก็เช่นเดียวกัน สัตว์แพทย์ ของเขา จะปฏิบัติงานให้แก่ประชาชนอย่างจริงจัง และเป็นผู้เสียสละความสะดวก สบาย ส่วนตัวใน เมื่อมีเจ้าของสัตว์ เรียกร้องให้ออกไป ทำการ รักษาสัตว์ข่วย หรือ เจ้าของสัตว์ ต้องการ ความ ช่วยเหลือ แนะนำ ผู้เขียนซึ่งไปปฏิบัติงานร่วมกับเขา เคยลุกออกจากที่นอนไปตั้งแต่ ๕ น. ในเวลา เช้า และ ทนาวจึก เพื่อไป ช่วยเหลือแม่ โคที่กำลังจะคลอดลูก.

นอกจากกิจการ ที่สัตว์แพทย์ ดำเนินไป เพื่อประโยชน์ของตนเองแล้ว เขายังต้อง สร้างความเชื่อดอนับขนาดอกาและชื่อเสียง พร้อมไปในเวลาเดียวกันด้วย สัตว์แพทย์ ที่ปฏิบัติงาน และ ใฝ่ผล สำเร็จ ดังกล่าว แล้ว นอกจากมีความรู้ความสามารถความเอาใจ ใใส่ทำงานแล้ว ยังเป็นผู้ที่มีความประพฤติ ดีและมีมารยาทที่งามด้วย โดยที่อาชีพนี้ เป็นอาชีพที่มีโอกาสติดต่อกับประชาชนคน ทุกชั้น สัตว์แพทย์ ของเขา จึงมีความ สามารถในการติดต่อก และในการ ทำให้เจ้า ของสัตว์ มีความ รู้ สึกคัก ค่อกัน และอาชีพนี้ ด้วย ความสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งผู้เขียน จะรณรงค์กล่าวเสียมิได้ คือ ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการปฏิบัติ รักษาพยาบาลสัตว์ ข่วยของเจ้าของ ทำให้การรักษาพยาบาล เป็นไปด้วยดีและได้ผลรวดเร็วเสมอ.

อาชีพส่วนตัวของสัตว์แพทย์ในประเทศ ไทยเรา ผู้เขียนหวังว่าวันหนึ่งข้างหน้าคง จะได้เจริญ ชัยชัยขยายตัว ออกไปเป็น ลำดับ และความเจริญที่เราอยากเห็นนั้น จำเป็น จะ ต้องอาศัย ความร่วมมือ และการเห็น ความ สำคัญ และ คุณค่า ของ วิชาการ ด้าน นี้ จาก ประชาชน พลเมืองที่มีใจรัก และกรุณาสัตว์ ที่เลี้ยงจริงๆ.